

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Ethica Symbolica E Fabularum Umbris In Veritatis Lucem
Varia Ervditione Noviter evoluta**

Pexenfelder, Michael

Monachii, 1675

2. Voluptatis lenocinium.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68709](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68709)

filiam inclusit arci perquam munita; thesaurus enim est virginitas, & providentissimâ curâ custodiendus. Sed ô nimum sapere, etiam in clausa seris penetralia, inveniunt aditum doli. Vetus dictum est, *nullam sat firmam pudicitia custodiam esse, nisi seipsam tueretur*. De Danaë, Acrisiorum regis filia, supra retulimus, quibus modis ad eam sit illapsus impurus Jupiter. Si non auro, aureis certè verbis ac blandimentis pudicitia expugnatur. Proserpina quàm laudanda fuit, castitatis præsidium à manuum opere, petendo: tam vituperanda est, quòd immemor institutionis maternæ, præbuerit aurem Cypridi, vetita suadenti. Castitas, ut quidam scribit, similis esse debet animalibus illis Apocalyptis, antè retròque oculatis; Sui sint oculi manibus, ut videant, quid attingant: sui sint oculi pedibus, ut attendant, quòd ingrediantur: sint auribus, ut advertant, quid instilletur: sint oculi linguæ, ut perpendant, quid loquantur: sint tergo, ut provideant periculis: sint toti denique corpori, & in ipsis oculis oculi, ut caveant illicita. Tertullianus cap. 10. de pudic. comparat castum cū funambulo, qui tenuissimum funem, pendente vestigio, ingreditur: *Carnem spiritu librans, animum fide moderans, oculum metu temperans, nequa illata carnis vacillatio, animi avocatio, oculi evagatio, de tenore decusserit*.

II. (b) Alterum à seducta Proserpina documentum: *Illecebrosa in campos invitatio*. Nunquam sui secura, præsertim feminarum, prodit castitas; tum verò minimè, cùm ad hortos & flores vocatur; carpitur cum rosis virginitas. Voluptatis dolosè blandientis verba Poëta recentior exhibet, quam ita prosâ loquentem inducit: Quisquis es, quem formosa delectant, subi nostrum nemus, in quo Gratia ludunt, & Gaudia choreas agunt: manat vivi fluminis argentum, totamque Cyprin perluit. Aquæ in amoris orbem confluunt, attritaque pretiosis conchis, musico concentu solvuntur in bullas. Propter ripas felix hortus panditur, refertus aureis malis, sonoras loquacibus nidis volucres delectæ, à Maio & Chloride docentur, enarrant dulcissimè, quidquid didicerint; audias ibi continuò vel propempticon alauda, vel epithalamium philomelæ, vel Iessum cygni: pluit floribus primæ ætatis; candida Synthesis liliorum perpetuò durat: etesijs clementibus mulcentur arbores; Zephyrus unicus colonus exercet areolas, & foecundo susurro crispas platanorum nutantia folia; omnia in Venerem vivunt. Succede horto, & fruire delicijs. Ita capitur incautus pudor, & miserè deperditur. Jac. Balde in Notis ad lib. 1. Batrachiom. Hoc ipsum Voluptatis lenocinium disertè more suo exponit Ambrosius lib. 1. de Cain.

(b) Voluptatis lenocinium.

c. 4.

c. 4. Ipsa (Voluptas) in medio stans: bibite, inquit, & inebriamini, ut cadat unusquisque, & non resurgat. Ille apud me primus, qui omnium perditissimus: ille meus est, qui suus non est: ille mihi grator, qui sibi nequior. Lenam hanc describens Claudianus, canit:

Blanda quidem vultu, sed qua non tetrior ulla;
 Interius fucata genas, & amicta dolosis
 Illecebris, torvos auro circumligat hydros.

De hujusmodi lenocinatricibus Plautus in Trucul. In melle, ait, sunt linguæ vestrae, atque orationes lacteæ; corda in felle sunt sita atque acerbo aceto; è linguis dulcia dicta datis, corde amara facitis. Hoc melle demulla & decerpta Proserpina, in Orci rapaces ungues incidit ibi, ubi timebat minimè; nempe

Carmina cygnorum labentibus audit in undis,
 Silva coronat aquas, cingens latus omne, suisque
 Frondibus ut velo Phœbæos submover ignes,
 Frigora dant rami, varios humus humida flores:
 Perpetuum ver est. quo dum Proserpina ludo
 Ludit, & aut violas, aut candida lilia carpit,
 Dúmque puellari studio calathósque, sinúmque
 Implet, & æquales certat superare legendo,
 Pænè simul visa est, dilectaque, raptaque Diti.

III. (c) Tanti constitit in memora & hortos, jam olim Cypridi consecratos exisse, & quidem in Dearum ac Nympharum comitatu. Inter flores ò quoties deflorescit pudicitia; dúmque credit rosas & lilia se legere, in Floram ac Floralia delabitur. Violatæ inter violas castitatis non jam fabulam, sed historiam accipe. Matronam forma pariter ac nobilitate præcellentem, absente viro, procax juvenis deperibat. Cùm inflectere pudicam non promissis, non blanditiarum frequentatione posset, vetulam convenit consilium capturus. Hæc lenocinij præmiò auditò, ad Sollicitatam pergit: Inter viridaria colloquitur; unà secum catellam multo pipere, sinapisque, post longam esuriam devorato, lacrimantem adducens. Miranti, sciscitantique fletus in catella causam, mentitur, hanc filiam fuisse suam, nunc (inaudita in caniculam metamorphosi) veterem culpam luere, quòd amoris mutui pertinaci repulsa, juvenem amatorem ad necem adegisset. Caveret proinde pudicissima, ne sideribus iratis, in eadem catellæ fata incideret, quæ durtiem proco eandem exhiberet. Suasit simplici, persuasit improbæ, di-

S 2

clavit

(c) Castitatis periculum in hortis.